

Indenrigsministeren ad interim: Robberførernes Fordringer blive ingenlunde ughyldige, fordi denne Ombragen ophører, de staae fuldkommen ved Kraft alligevel, og der er heller ikke Noget iveien for, at de lade En reise om og indkræve deres Tilgodehavende; men man kan være sikker paa, at saalænge de blive ved at drage omkring, blive de ved at gjøre Forretninger, og der vil altid blive Creditforhold, som skulle have en vis Tid til at ordne sig. Jeg maa tilstaae, at en saadan Omhed for disse Forhold er besynderlig ved Siden af den Consequents og Kraft, som man viste ved Gjennemførelsen af Næringsloven. At sørge for, at Robberførerne ikke skulle komme til at reise, alene for at indkræve deres Tilgodehavende — thi det er jo det, som gjør Loven betænkelig for den ærede Rigsdagsmand — men at der ogsaa gives dem Leilighed til Afsetning af deres Varer, er, jeg havde nær sagt, en moderlig Omhed for Robberførerne, hvortil jeg ikke finder nogen Anledning.

Scholer: Naar den ærede Minister siger, at det er en Modsetning til den Consequents, som viste sig ved Næringslovens Gjennemførelse, vil jeg minde den ærede Minister om, at jeg ikke var blandt dem, som viste en saa stor Hast med at faae Næringsloven til at træde i Kraft. Den ærede Minister vil maaskee erindre, at jeg var enig med ham tilligemed et andet Medlem af Udvalget om at foreslaae netop et længere Tidsrum. Vi foreslog endogsaa 15 Aar, inden Loven skulde træde i Kraft, men vi bleve overstemte. Naar den ærede Minister oplyser mig om, at Robberførernes Fordringer ikke falde bort, fordi Tidsfristen indskrænkes, takker jeg derfor; men det vidste jeg rigtignok iforveien. Den ærede Minister vil vist indrømme, at det vil være en meget stor Uleilighed og forarsage mange Bekostninger for dem, naar de skulle drage omkring paa Landet, alene for at opkræve disse Tilgodehavender paa saa mangfoldige Steder. Naar de derimod faae 2 Aar længere til at affætte deres Varer, kunne de med det samme indkassere deres Tilgodehavende, og saa ville de naturligviis rette deres Handel derefter i de Aar, de have tilbage, saa at de ikke faae hyderligere Fordringer udestaaende.

Det forekommer mig derfor at være billigt, at man giver dem denne Tid til at ordne deres Sager. Jeg troer virkelig ikke, at man derved gaaer Noget for nær; gaaer man Noget for nær, er det i mine Tanker Robberværkseierne.

Ordføreren: Jeg maa blot som Modbemærkning mod, hvad den ærede Minister sagde, at Fordringerne ikke blive ughyldige, tillade mig at sige, at dette er os Alle velbekendt, men de ere Fordringer af en egen Natur; de ere meget smaa Fordringer, adspredte over mange forskjellige og fjernt fra hinanden beliggende Steder. Udgifterne ved at reise om for at indkassere saadanne Fordringer kunne let løbe op til Fordringernes Beløb, saa det ikke vil være muligt at vinde nogen Fordeel ved at reise alene for at indkassere disse. Heller ikke vil det, at overbrage Fordringernes Indkassation til forskjellige Mænd, føre til Maalet, naar man kender Omkostningerne, som ere forbundne dermed, saa det synes, at Billighed taler for at give Bærkerne den længere Tidsfrist, for at afsvikle Forhold, hvori de i Henshold til den hidtil bestaaende Lovgivning have indladt sig. Hvad den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. N. Hansen) udtalte angaaende Grundene til hans Endringsforslag, at det ikke var en Forbedring ved Loven, som han hellere vilde have ud uden Endringsforslaget, men at han stillede det, for at ikke Udvalgets Fleertal skulde faae Tilstemning til deres Forslag; da er det ikke ganske det Standpunkt, som den ærede Rigsdagsmand indtog ved Sagens anden Behandling; thi dengang sagde den ærede Rigsdagsmand — hvis ikke maa min Sukommelse sluffe mig meget — at han ikke skulde have Noget imod, at den Tidsfrist, han havde sat i Endringsforslaget, blev noget forlænget. Jeg troer det er rigtigt, hvad jeg her har citeret, og naar saaledes den ærede Rigsdagsmand, før hans Endringsforslag blev antaget, ikke havde Noget imod, naar Thinget antog det, at Tidsfristen blev noget forlænget, synes det ikke at være ganske consequent 14 Dage senere at have Meget derimod og modsætte sig det Forslag, som jeg ifølge den nævnte Udtalelse troede at stille i fuldkommen Samstemning med den ærede Rigsdagsmand.